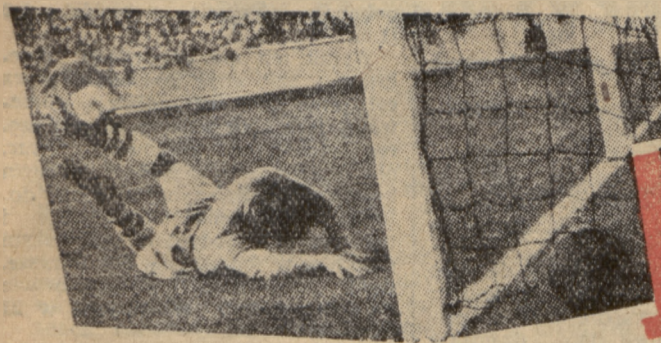

Wszyscy sportowcy solidaryzują się z uchwałami II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju

Rok III.

Kraków, poniedziałek 27 listopada 1950 r. Nr 51 (150)

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Pierwsza runda rozgrywek o „Puchar Polski” na szczeblu centralnym

Wyniki spotkań o „Puchar Polski”

Budowlani Chorzów — Ognio Tarnów 5:2 (2:2, 2:2).
Związkowiec Kraków — Stal Sosnowiec 4:1 (1:0).
Spółnia Tomaszów Lubelski — Kolejark Przemyśl 2:1 (0:1).
Spółnia Okocim — Górnik Bytom 2:0 (0:0).
Kolejark Warszawa — OWKS Bydgoszcz 3:2 (2:2, 1:1).
Włóknarz Chodaków — Włóknarz Częstochowa 8:1 (3:0).
Koło Sport. Portu Szczecin — Budowlani Gdańsk 3:2 (3:1).
Kolejark Toruń — Kolejark Poznań 1:0 (0:0).
Stal Rzeszów — Zespół Uliczny Podzamcze 3:0 (2:0).
Stal Lipiny — Górnik Radlin 2:0 (2:0).
LZS Grzybowice — Ognio Częstochowa 6:0 (1:0).
Stal Starachowice — Zw. Przemyśl 2:1 (2:0).
Zw. Poznań — Kolejark Bydgoszcz 2:2 (0:0, 0:0).
Kolejark Świdnica — Stal Katowice 6:4 (4:0).
Spółnia Katowice — Stal Poreba 2:1 (1:1).
KSMW Flota Gdynia — Kolejark Ostrów 1:0 (1:0).
OWKS Lublin — Związkowiec Radom 3:1 (1:1).
Włóknarz Widzew — Stal Radom nie odbyło się.

W niedzielę rozegrano w całym kraju pierwsze spotkania piłkarskie o „Puchar Polski” na szczeblu centralnym. Ta wielka impreza piłkarska, w której wzięło udział ponad 6000 drużyn, zakończyła się wyłonieniem 20 mistrzów okręgów, którzy zakwalifikowali się do dalszych spotkań wraz z drużynami pierwszej i drugiej ligi piłkarskiej.

W dniu wczorajszym rozegrano 20 spotkań z udziałem drużyn pierwszej i drugiej ligi oraz mistrzów okręgów. Przyniosły one szereg niespodzianek dużego kalibru w postaci wyeliminowania z dalszych rozgrywek renomowanych zespołów ligowych przez drużyny walczące w niższych klasach.

Kilka spotkań rozstrzygnięto dopiero po dogrywce. Największą niespodziankę zgotował LZS Grzybowice ze Śląska Opolskiego, który pokonał wysoko drugoligowy zespół Ognia Częstochowa. Reprezentant KOZPN-u Spółnia Okocim nieoczekiwanie wyeliminowała z dalszych rozgrywek Górnika Bytom, walczącego dotychczas w szeregach pierwszej ligi.

Ognio Tarnów, dopiero po dogrywce uległo Budowlanym z Chorzowa, a Związkowiec Kraków walczył w Sosnowcu z tamtejszą Stalą odniósł sukces, wygrywając 4:1.

Dwanaście drużyn, wśród których znajdują się również takie zespoły jak Gwardia, Unia Ruch, LKS Włóknarz i Ognio Kraków zakwalifikowały się do dalszej rundy bez gry. Następne spotkania pucharowe, w których weźmie udział już tylko 32 drużyny, rozegrane zostaną na wiosnę roku przyszłego.

Rozwiązanie ZS Związkowiec

WARSZAWA (tel. wł.) W niedzielę obradowała w Warszawie Krajowa Narada ZS Związkowiec, której celem było omówienie dotychczasowej działalności Związkowca, oraz przeprowadzenie likwidacji tegoż Zrzeszenia.

Naradzie przewodniczył przedstawiciel Okręgu Kraków ZS Związkowiec ob. Izycki. W prezydium zasiadli między innymi wiceprzewodniczący CRZZ — Górski, oraz sekretarz GKPF.

Jak wynika z referatów i sprawozdań wygłoszonych na naradzie Zarząd Główny Związkowca prowadził rozrzućną i rabunkową gospodarkę, wydając olbrzymie sumy na cele nie mające nic wspólnego ze sportem.

Komisja Rewizyjna działająca z powodu likwidacji Zrzeszenia wykryła poważne nadużycia natury finansowej, fałszowanie dokumentów kasowych, oraz przywłaszczanie pieniędzy oraz sprzętu sportowego przez niektórych członków Zarządu Głównego.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej po złożeniu sprawozdania postawił wniosek, by uступującemu Zarządowi nie udzielić absolutorium.

W związku z tym, że ZS Związkowiec nie spełnił postawionych mu zadań przez CRZZ umasowienia kultury fizycznej wśród mas związkowych, Wydział Kultury Fizycznej w porozumieniu z GKPF postanowił rozwiązać ZS Związkowiec i przydzielić poszczególne kluby b. Związkowca do innych Zrzeszeń brzożowych.

Ligowa drużyna piłkarska — Związkowiec Kraków przechodzi do ZS Włóknarz. Związkowiec Poznań przechodzi do ZS Stal, a drużyna hokejowa Związkowca Krynica do ZS Unia.

Postanowienie o rozwiązaniu Zrzeszenia i przeniesieniu klubów do zrzeszeń brzożowych przyjęte zostało przez zebranych w Warszawie sportowców aktywistów związkowych z pełnym uznaniem.

W dyskusji zebrani podkreślili słuszność decyzji CRZZ, potępiając postępowanie członków b. zarządu ZS Związkowiec.

Hokej zagranicą

LONDYN. W międzypaństwowych meczu hokejowym Anglia pokonała Szwajcarię 12:7 (5:1, 5:3, 2:3).

Oddajemy w ręce naszych czytelników już 150 numer „Piłkarza”, jedynego bodajże w Polsce czterostronicowego tygodniowego dodatku sportowego do codziennego pisma.

W ciągu blisko czterech lat od chwili swego istnienia, „Piłkarz” podając obszernie sprawozdania czy artykuły dotyczące najpopularniejszej w Polsce galeji sportu — piłki nożnej, stał się jednym z najpoczytniejszych pism sportowych. Trudno sobie wyobrazić poniedziałkowy numer „Echa” bez stałego dodatku sportowego „Piłkarza”.

Na szpaltach wydanych dotychczas 150 numerów, informowaliśmy naszych czytelników o życiu sportowym w całym kraju ze szczególnym uwzględnieniem terenu naszego województwa, przy czym nie ograniczaliśmy się wyłącznie do sprawozdań z imprez wychynowych, czy artykułów poruszających problemy jednej dziedziny sportu. Staraliśmy się na skromnych czterech stronach dać czytelnikowi jak najwięcej aktualnych sprawozdań czy artykułów, dbając równocześnie o to, by obok recenzji z meczów ligowych znajdowały się w „Piłkarzu” wartościowe artykuły ideologiczne czy wychowawcze.

Dość miejsca poświęcaliśmy rozwojowi sportu wiejskiego czy działalności kół sportowych przy zakładach pracy, imprezom o charakterze masowym, jak Biegi Narodowe, Marsze Jesienne, czy też gigantyczne imprezy piłkarskie, jaką jest „Puchar Polski”.

O tym, że praca nasza znalazła uznanie wśród czytelników,

świadczą liczne listy, jakie w ciągu dotychczasowego blisko czteroletniego istnienia „Piłkarza” nadchodziły do nas. O tym, że stała się systematyczną pracą wychowawczą, jaką prowadzimy na łamach „Piłkarza” od pierwszego numeru daje poważne rezultaty. Świadczy sportowa atmosfera na boiskach i na widowni. Dłż już coraz mniej widzimy zawodników grających brutalnie, coraz rzadziej słyszymy gwizdy i okrzyki padające pod adresem sędziego z widowni czy trybuny.

O tym, że nasza praca przyczynia się do spopularyzowania kultury fizycznej, świadczą egzemplarze „Piłkarza” w świetlicach kół sportowych czy Ludowych Zespołów Sportowych, świadczą wzrastająca sieć naszych sprawozdawców robotniczych i z LZS.

Posuwając w przyszłość nadal wiele miejsca sportowi wychynowemu, a głównie najpopularniejszej dziedzinie — piłce nożnej, będziemy na łamach „Piłkarza” informować naszych czytelników o wzrastającym żywiołowo sporcie wiejskim, o pracy kół sportowych, o imprezach masowych.

Dużą pomocą będzie dla nas współpraca czytelników, a w pierwszym rzędzie korespondentów terenowych, w jeszcze większym niż dotychczas stopniu. Dużą pomocą będą listy od czytelników, których słuszną i rzeczową krytyką stanie się dla nas cenna wskazówka w redagowaniu dalszych numerów „Piłkarza”.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY „PIŁKARZA”

Droga Gwardii Kraków do mistrzowskiego tytułu

Tytuł mistrzowski zobowiązuje. Słusznie więc spodziewano się, że krakowska Gwardia, która będąc najbardziej wyrównaną drużyną, w ub. roku zakończyła go zdobyciem mistrzostwa ligi, odegra również w tegorocznym sezonie ligowym decydującą rolę.

Taką była opinia licznych zwolenników Gwardii, pokrywająca się zresztą z nastrojami zawodników tej drużyny, która pod czułą opieką doświadczonego trenera czeskiego Kuchynki, starała się jak najlepiej przygotować do rozgrywek. Pewne zmiany w składzie, a zwłaszcza powrót Mordarskiego, odgrywały w tych przypuszczeniach także dużą rolę.

Już pierwsza niedziela ligowa zdawała się potwierdzać opinie, że „Gwardziści” są i w tym roku jednym z najważniejszych kandydatów na zdobycie mistrzowskiego tytułu, przynosząc drużynie krakowskiej pewne zwycięstwo nad Budowlanymi Chorzów 3:1. Pomyślny ten start został jednak zahamowany już w następnym terminie niespodziewaną porażką z łódzkim Włóknierzem 1:0.

Dalsze spotkanie przynosi wprawdzie zwycięstwo nad Ruchem ale następnie Gwardia znów przegrywa, schodząc pokonaną z własnego boiska w meczu z radlińskim Górnikiem 0:2.

Od tego momentu przychodzi jednak

SERIA ZWYCIĘSTW „GWARDZISTÓW”

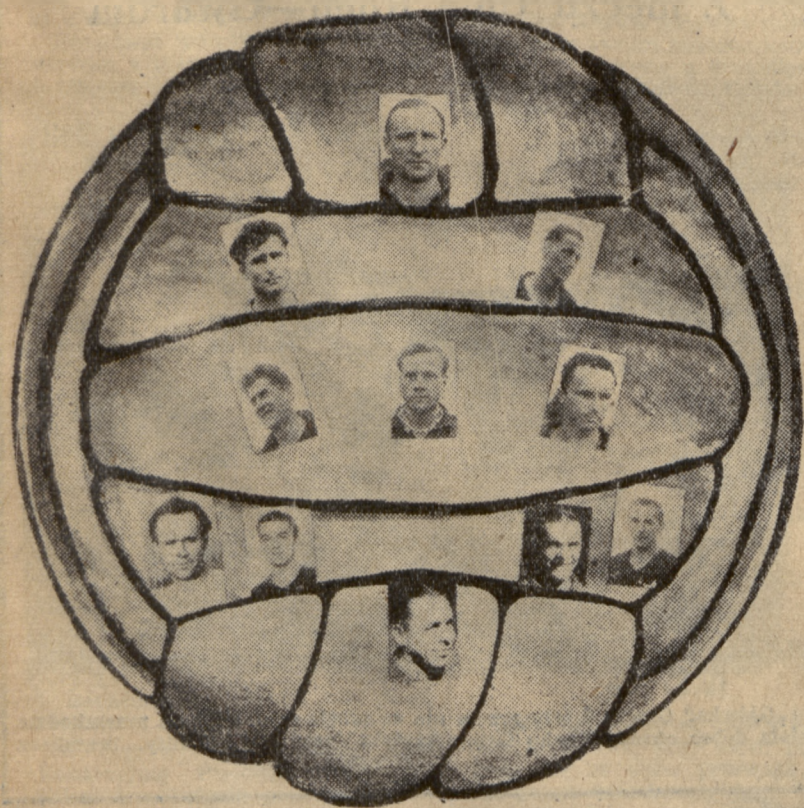
Rehabilitują się oni, odnosząc wysokie zwycięstwo nad groźnym wtedy Górnikiem Szombierki 5:0, zwyciężają u siebie CWKS 2:1 i Związkowca w Poznaniu 2:0. Dobrą passę przerywa tylko przegrana 0:1 ze Związkowcem Garbarnią, po której przychodzi jednak dalsze sukcesy „Gwardzistów”, którzy pokonują teraz swego lokalnego rywala Ognio 1:0 i wygrywają z Kolejarką Poznań 2:1. Po tym zwycięstwie Gwardia już po raz drugi w tej rundzie wychodzi na czoło tabeli. — Mistrzem wiosennym zostaje jednak krakowski Związkowiec, gdyż ostatni mecz pierwszej rundy kończy się przegraną „Gwardzistów” z Kolejarką W-wa.

GUARDIA ZAKOŃCZYŁA RUNDE WIOSENNA NA TRZECIEJ POZYCJI

Trzeba przyznać, że w tym okresie „Gwardziści” byli zespołem dość nierównym, tracąc kilkakrotnie punkty w stosunkowo łatwych meczach. Wydawało się, że walka o tytuł rozegra się tylko między ówczesnym liderem ligi Związkowcem i ustępującym mu tylko stosunkiem bramek Ruchem. Gwardia i jej sympatycy nie tracili jednak nadziei.

Tymczasem wyścig liderów trwał nadal. Wobec uznania zawodów Związkowiec — Ruch za zwycięzcę, (Ciąg dalszy na str. 2)

Jedenastka mistrza Polski

Nowy rekord Polski w pływaniu

Warszawa. Na pływackim Ognisku odbyły się w niedzielę, 26 bm. propagandowe zawody pływackie zorganizowane z okazji Międzysiatki Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W zawodach tych startowało 38 zawodników reprezentujących CWKS, Budowlanych, Kolejarską, Ognisko i Spójnię.

Zgłoszona przez CWKS próba pobicia rekordu Polski w sztafecie 4x100 m st. mot. powiodła się.

Płynąca samotnie sztafeta w składzie: N. Kodemski, Cichoński, Zelman, Szoltysek uzyskała czas 5:13,6.

Wynik ten jest o 20,9 sek. lepszy od poprzedniego rekordu Polski.

Liga zapaśnicza

Czwarta niedziela rozgrywek w Lidze Zapasniczej przyniosła następujące wyniki:

Związkowiec Warszawa — Kolejarka Poznań 2:6.

Stal Wrocław — Gwardia Łódź 4:4.

Związkowiec Mysłowice — Związkowiec Kraków 6:2.

Stan tabeli po wczorajszych walkach:

1. Zw. Mysłowice	10—16:4	47:33
2. Gwardia Łódź	9—12:6	44:28
3. Stal Nowy Bytom	9—12:6	38:34
4. Kolejarka Poznań	10—9:11	37:43
5. Zw. Warszawa	9—8:10	33:39
6. Stal Wrocław	10—5:13	34:46
7. Zw. Kraków	9—4:14	31:41

Porażka mistrza Polski KTH z Górnikami 3:4

Katowice (tel. wł.). Oczekiwane z dużym zainteresowaniem zawody hokejowe między Związkowcem Krynicą a wice mistrzem Polski — Górnikami Janów, zakończyły się skromnym zwycięstwem Górników 4:3 (4:1, 0:1, 0:1).

Jeżeli wziąć pod uwagę, że Górnicy już przeszło miesiąc trenują, zaś zawodnicy Związkowca byli w niedzielę dopiero czwarty raz na lodzie, rozegrali swój pierwszy mecz, musimy stwierdzić, że uńska porażka kryniczan to prawie sukces.

Drużyna Związkowca w pierwszej tercji wykazała dużą nieapteczność, jechała szwankowała, a zawodnikom brakowało tchu. Dużą przewagę w tym okresie miał Górnik, który zdobył cztery bramki ze strzału Wróbla II 3. Gansinca — 1, oraz KTH ze strzału Czaricha. W następnych tercjach krynczanin zaczyna się rozgrywać i nawiązuje równorzędność gry. Bramki padają w II tercji ze strzału Jęzaka, oraz w III tercji ze strzału Burdy.

Sędziowali pp. Zarzycki i Ferenc.

Przed reorganizacją związków sportowych

Obrady aktywu sportowego woj. krakowskiego

Okres wzmożonej walki o pokój, walki mas pracujących o realizację Planu 6-letniego i budowę podstaw socjalizmu, nakłada na sport polski duże i odpowiedzialne zadanie. Masowy sport ma stać się czynnikiem zwiększającym siły budowniczych socjalizmu i bojowników o pokój, ma wychować nowego człowieka, świadomego twórcę nowego socjalistycznego ustroju.

Zbierając sobie sprawę ze społecznej funkcji sportu w państwie ludowym, aktywnie działający województwa krakowskiego powitał z radością fakt reorganizacji sportu polskiego, która harmonizując pracę społeczną aktywu sportowego z Komitetami Kultury Fizycznej, przyczyni się w sposób decydujący do uczynienia sportu pożytecznym środkiem wychowania młodego pokolenia, zwiększenia potencjału produkcyjnego i obronnego naszej Ludowej Ojczyzny.

Skupienie aktywu sportowego wokół jednolitych organów kierownictwa sprawami kultury fizycznej i sportu, w postaci Komitetów Kultury Fizycznej, wymagać będzie poszerzenia tego aktywu, podniesienie jednak jego znaczenia i rolę w kierownictwie całokształtem życia sportowego.

Dotychczas związki sportowe tworzyły autonomiczne organizacje, które w rzeczywistości były raczej na sport wycieczny. Tymczasem dążeniem naszym jest rozwinięcie równoległego sportu masowego i sportu wyczynowego. Mamy wprowadzić do zanotowania duże sukcesy w sporcie wyczynowym, nawet na miarę światową, lecz mamy również duże braki i niedociągnięcia a przede wszystkim skupienie sił fachowych wokół sportu wyczynowego, które nie tylko nie ułatwiało, ale nawet i hamowało rozwój sportu masowego.

Właściwe ustalenie związków sportowych w ścisłym powiązaniu z Komitetami Kultury Fizycznej, przyczyni się niewątpliwie do jeszcze wyższego podniesienia poziomu sportu wyczynowego i do zajęcia się fachowców również i sportem masowym.

Dotychczasowe związki sportowe włączone będą jako fachowe sekcje przy GKKF, względnie WKKF i będą miały, za zadanie:

a) kierownictwo i kontrolę pracy sportowej oraz szkolenie w zre-

szeniach, klubach, kolach sportowych i LZS-ach.

b) kontrolę pracy trenerów, instruktorów i nauczycieli w f. oraz przeprowadzanie porad fachowych, klasyfikowanie sportowców i oceny pracy wychowawczej i szkoleniowej.

c) prowadzenie propagandy danej gałęzi sportu przez odczyty, wykłady i wysyłanie najlepszych sportowców w teren, szczególnie do ośrodków wiejskich.

d) organizowanie imprez o charakterze wychowawczym, celem podniesienia poziomu ideowo-politycznego sportowców.

e) opracowywanie kalendarza imprez, przeprowadzanie mistrzostw, realizację imprez masowych i zawodów o odznakę SPO i kontrolę przeprowadzania tych zawodów.

f) prowadzenie ewidencji sportowców, zatwierdzanie rekordów, nadawanie nagród i tytułów, klasyfikację sędziów sportowych stawianie wniosków in-

westycyjnych i zapotrzebowania na sprzęt.

g) zestawienie zespołów reprezentacyjnych.

Wszystkie czynności finansowe i administracyjne, zostają przejęte przez Komitety Kultury Fizycznej, a w ich ramach, przez kompetentne wydziały fachowe.

Zamierzona reorganizacja dąży do umożliwienia w pełni działaczom społecznym, stwarzania bazy do pełnego kierownictwa daną dziedziną sportu, przez nadanie uprawnień bezpośrednich przedstawicielom KKKF, oraz zwolnienia od wszelkich dodatkowych dotychczas obowiązków administracyjno-financejnych.

Zgromadzony na naradzie wojewódzkiej, aktywny Okręgowy Związków Sportowych uchwalił jednomyślnie projekt reorganizacji i zobowiązał się włączyć do prac związanych z powołaniem sekcji sportowych Komitetów Kultury Fizycznej do aktywnego udziału w budowie nowej organizacji naszego życia sportowego i podniesienia go na wyższy poziom.

Uroczysta Akademia sportowców Warszawy

WARSZAWA. W Teatrze Narodowym w Warszawie odbyła się uroczysta akademia sportowa z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Za stołem prezydalnym miejsca zajęli: przewodniczący GKKF pos. Motyka, przedstawiciele organizacji politycznych, społecznych i sportowych, zasłużeni mistrzowie sportu: Szymura, Morończyk i kpt. Fokt, oraz zastępca ministra sportu ZSRR — Maria Isakowa.

Referat o przodującym w świecie sporcie radzieckim wygłosił zasłużony mistrz sportu — Szymura. Słowa mówcy, który zobrazował wspaniałe osiągnięcia sportowców Związku Radzieckiego i ich wkład w walkę o pokój, przerywane były żywiołowymi oklaskami i okrzykami na cześć przyjaźni sportowców polskich i radzieckich, na cześć pokoju i wódz światowego obozu postępu i pokój — Józefa Stalina.

Podczas akademii odbyła się uro-

czystość wręczenia pierwszych odznak „Sprawny do Pracy i Obrony”.

Maria Isakowa, delegatka Związku Radzieckiego na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju, w krótkim przemówieniu podzieliła się z zebranymi swoimi wrażeniami z obrad Kongresu w Warszawie, a następnie omówiła wspaniałe osiągnięcia sportu radzieckiego i wkład postępowych sportowców całego świata w walkę o pokój.

Odśpiewaniem „Międzynarodówki” zakończono część oficjalną akademii.

Ogniwo Bytom mistrzem II ligi

OGNIWO BYTOM — GWARDIA SZCZECIN 1:0 (1:0)

BYTOM (Tel. wł.). W rewanżowym spotkaniu o mistrzostwo II Ligi Państwowej, Ognisko Bytom pokonało Gwardię szczecińską 1:0 (1:0).

Wynik ten nie odpowiada przebiegowi gry, gdyż gospodarze przez cały czas mieli przygniatającą przewagę, lecz atak ich zmarnował szereg sytuacji podbramkowych. Gwardia okazała się zespołem dobrym kondycyjnie, zgranym, lecz bez dobrego wyszkolenia technicznego i taktycznego. Jedynym jaśniejszym punktem w ich zespole był Forsythe. Decydującą o zwycięstwie bramkę zdobył Wiśniewski w 21 minucie.

Sędziował p. Grabowski z Łodzi. Widzów ok. 8000.

Walbrzych - Łódź 4:3 (2:1)

WALBRZYCH. Finałowe spotkanie z cyklu rozgrywek o Puchar Miast wygrał nieoczekiwanie Walbrzych, który pokonał w finale zespół Łodzi 4:3 (2:1).

Bramki dla Walbrzycha uzyskali Kuligowski 2, Pedzik i Ignaczak po 1, dla Łodzi: Szymborski 2 i Ho-gendorf 1.

Sędziował ob. Coher z Katowic. Widzów 4 tysiące.

Liga czechosłowacka

PRAGA (obsł. wł.). W rozegranych w ub. niedzielę spotkaniach piłkarskich ligi CSR, padły następujące wyniki:

Br. Sparta — Preszov 5:0, ATK — Zilina 6:2.

NV. Bratislava — Vlkowice Zelezny 2:1.

CSD Pilzen — SV Pilzen 0:9, Teplice — Trnava 1:1.

OD Karlin — Zeł. Bohemians 0:1, Dynamo Koszyce — Dynamo Slavia 2:1.

Na pierwszym miejscu znajduje się nadal Zeł. Bohemians, który ma największe szanse na zdobycie tytułu mistrzowskiego. O jeden punkt gorzej są: Sparta i Bratislava. Z ligi spadają CSD Pilzen i Trnava.

Gwardia wygrywa sztafetę Kraków-Nowa Huta-Kraków

Na trasie Kraków — Nowa Huta — Kraków rozegrany został w niedzielę długodystansowy bieg sztafetowy, zorganizowany na wzór podobnych biegów w ZSRR, przez sekcję 1-a Gwardii.

Nowością w tego rodzaju biegach jest udział kobiet na ośmiu etapach. W niedzielnym biegu startowały m. in. znane zawodniczki Gwardii Legutko i Romańska. Na starcie stanęło 7 sztafet łączących razem 140 zawodników (każda sztafeta składała się z 20 zawodników). Na metę na stadionie Gwardii przybiegła jako pierwsza sztafeta sekcji 1-a Gwardii pokrywając dystans w czasie 1 godz. 21,25,5, drugą była również sztafeta Gwardii koło nr 4 w czasie 1,27,35,5, trzecią Liceum Administracyjno Handlowe I stopnia (z ul. Siennej) 1,30,56.

Dalsze miejsca zajęły sztafety: 4) MKKF Nowa Huta (drużyna Straży Pożarnej) 1,34,35,5, 5) 52 Brygada SP Nowa Huta 1,39,20,5, 6) 51 i 53 Brygada SP Nowa Huta. Mimo ciężkich warunków atmosferycznych i terenowych postawa wszystkich bez wyjątku zawodników była bardzo dobra.

Stal Chrzanów — Ognisko Kraków 2:2 (1:0)

CHRZANÓW. W towarzyskim spotkaniu z drużyną Stali z Chrzanowa, wzmocnioną zawodnikami II Ligiowego Związkowca Chelmek, Ognisko Kraków zremisowało 2:2 (1:1).

Gra stała na dobrym poziomie, po przerwie przeważało Ognisko. Bramki dla Stali zdobyli Walczyk i Obtulowicz, dla Ogniska Bebulski i Kolasa.

Sędziował p. Pałka z Chrzanowa b. dobrze.

Z meczu Unia Ruch—Gwardia

„Główka” Gracza i tym razem nie osiągnęła celu, gdyż na przeszkodzie stała dobra obrona Ruchu Gebur Bartyla oraz wysłannicy bramkarza Wyrobek.

Porażki liderów w ligach koszykowych

Po niedzielnych rozgrywkach na skutek porażki Kolejarki Poznań pozycję lidera zajęła obecnie drużyna gdańskiej Spójni, prowadząc przed poznaniakami lepszym stosunkiem koszy.

W drugiej lidze koszykowej na czele mimo porażki utrzymuje się nadal Kolejarka Ostrów.

Szczegółowe tabele lig koszykowych przedstawiają się następująco:

I LIGA:		
Spójnia Gdańsk	6 5	272:216
Kolejarka Poznań	6 5	290:246
Spójnia Łódź	6 4	251:223
Włókniarz Łódź	6 3	300:303
AZS Warszawa	6 3	232:240
Ogniwo Kraków	6 3	240:261
Gwardia Kraków	6 2	222:244
Związkowiec Poznań	6 0	165:239
II LIGA:		
Kolejarka Ostrów	5 4	191:152
Kolejarka Gdańsk	5 4	205:183
Kolejarka Kraków	5 3	198:163
Kolejarka Toruń	5 3	223:215
AZS Wrocław	5 3	137:143
Kolejarka Warszawa	5 2	199:176
AZS Kraków	5 1	116:193
Stal Świętochłowice	5 0	96:140

Spójnia Łódź—Gwardia 41:34 (20:14)

Zawody o mistrzostwo pierwszej ligi koszykowej rozegrane w Krakowie między mistrzem Polski — Łódzką Spójnią i Gwardią zakończyły się zwycięstwem Spójni 41:34 (20:14).

Goście przejęli inicjatywę gry od początku spotkania, prowadząc stale różnicą kilku punktów. Jedynie w drugiej połowie meczu różnica ta zmalała do czterech punktów i wydawało się, że gwardziści potrafią wyrównać. Końcówka należy znowu do gości.

Koszykarze łódzcy aczkolwiek w porównaniu z ubiegłym rokiem ob-

niżyli nieco swą formę byli w tym spotkaniu drużyną pod każdym względem lepszą demonstrując szereg przemysłanych i ładnych zagrywek. Na szczególne wyróżnienie zasłużył sobie Pawlak i Dowgird. W Gwardii najlepiej spisał się we wczorajszym spotkaniu Dąbrowski i Arlet.

Punkty dla Spójni zdobyli: Pawlak 16, Schor i Dowgird po 6, Skrodzki — 5, Michalik — 4, Przywarski i Jaskrowski po 2. Dla Gwardii Dąbrowski — 23, Wójcik — 5, Arlet — 4, Kowalówka — 2.

Zawody prowadzili bardzo słabo ob. ob. Muszyński i Pawłowski z Poznania.

LIGA KOSZYKOWA KOBIET:

AZS Warszawa	4 4	157:93
Spójnia Warszawa	5 3	153:97
Gwardia Kraków	4 3	121:97
Kolejarka Warszawa	4 2	108:114
Spójnia Gdańsk	4 1	97:138
Włókniarz Łódź	3 0	97:194

I LIGA

WŁÓKNIARZ (ŁÓDŹ) —

KOLEJARKA (POZNAŃ) 54:53 (26:30)

Wynik ten uzyskano dopiero po dogrywce, gdyż w normalnym czasie wynik meczu opiewał 51:51. W dogrywce lepszymi okazali się gospodarze, uzyskując w rezultacie minimalne zwycięstwo.

SPÓJNIA (GDAŃSK) — OGNIWO (KRAKÓW) 42:40 (24:16)

Nieznaczna porażka drużyny krakowskiej, która była równorzędnym przeciwnikiem.

AZS WARSZAWA — ZWIĄZKOWIEC POZNAŃ 47:31 (22:16)

SPÓJNIA ŁÓDŹ — GWARDIA KRAKÓW 41:34 (20:14)

II LIGA

Kolejarka Warszawa — Stal Świętochłowice 49:37 (23:17).

Kolejarka Toruń — Kolejarka Ostrów 41:34 (18:18).

Kolejarka Gdańsk — Kolejarka Kraków 36:34 (20:19).

AZS Wrocław — AZS Kraków 35:15 (11:3).

LIGA KOSZYKOWA KOBIET

Spójnia Warszawa — Gwardia Kraków 39:18 (13:10).

Kolejarka Warszawa — Włókniarz Łódź 43:26 (23:10).

Dwa zwycięstwa ping-pongistów krakowskiego Ognia

W ostatnich spotkaniach ligowych w tenisie stołowym ping-pongistów krakowskiego Ognia odnieśli pełny sukces wygrywając z Kolejarką War-

sawą 6:4 i ze Związkowcem Warszawy 7:3. Po zwycięstwach tych drużyna krakowska uplasowała się na pierwszym miejscu w tabeli rozgrywek. W pozostałych spotkaniach uzyskano następujące wyniki: Unia Chorzów — Kolejarka Toruń 8:2, Stal Siemianowice — Kolejarka Toruń 7:3, Związkowiec Poznań — Ognisko Lublin 5:5, Ognisko Wrocław — Włókniarz Łódź 8:2.

Aktualna tabela po niedzielnych spotkaniach przedstawia się następująco:

1. Ognisko Kraków	4 8	26:14
2. Ognisko Wrocław	3 6	22: 8
3. Związkowiec W-wa	4 6	24:16
4. Kolejarka W-wa	4 4	23:15
5. Stal Siemianowice	3 4	18:12
6. Ognisko Lublin	3 3	15:15
7. Zw. Poznań	5 3	22:28
8. Unia Chorzów	3 2	15:15
9. Włókniarz Łódź	4 2	12:28
10. Kolejarka Toruń	5 0	11:39

Gra godna mistrzów

Unia Ruch zwycięża Gwardię 1:0 (0:0) w towarzyskim spotkaniu

Tylko dziesięć tysięcy widzów oglądało wczorajszego mecz piłkarski pomiędzy mistrzem Polski Gwardią i wicemistrzem Unią Ruchem. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem wicemistrza 1:0 i było godnym zakończeniem sezonu piłkarskiego w Krakowie.

C. którzy nie przybyli na mecz, powinni żałować, gdyż zawody stały na prawdziwie dobrym poziomie, sytuacje zmieniały się często i tylko dzięki świetnej obronie bramkarzy, do przerwy nie uzyskano żadnej bramki.

Napastnicy Gwardii nie mogli „pokonać” bramkarza Ruchu — Wyrobka. Widzimy go na zdjęciu, jak uprzedza Kohutę, chwytając pewnie piłkę.

Szkoda również, że mecz odbył się w niesprzyjających warunkach w czasie mgły i wilgotnego powietrza oraz na własnym boisku przechodzącemu obecnie silny spadek formy Związkowcowi Kraków 4:1 (1:0).

Spotkania piłkarskie o „PUCHAR POLSKI”

Związkowiec Kraków — Stal Sosnowiec 4:1 (1:0)

SOSNOWIEC (tel. wł.). Sosnowiecka Stal sprawiła przykrą niespodziankę swoim zwolennikom, ulegając na własnym boisku przechodzącemu obecnie silny spadek formy Związkowcowi Kraków 4:1 (1:0). Zaznaczyć jednak należy, że gospodarze wystąpili do spotkania w znacznie odmłodzonej składzie (z pięciu juniorami). Gra stała na niskim poziomie i toczyła się pod znakiem stałej przewagi Związkowca.

Z drużyny gospodarzy trudno jest kogokolwiek wyróżnić. Jedynym jaśniejszym punktem był Powala do momentu kontuzji (75 min.). — W Związkowcu wyróżnili się Stefaniśzyn w bramce, oraz Głajcar i Nowak w ataku.

Bramki dla Związkowca Kraków strzelili w 16 min. Bożek, Parpan II w 25 min., w 82 min. Nowak i w 83 min. Parpan II. Strzelcem honorowej bramki dla Stali był Majewski II z rzutu wolnego w 90 min.

Sędziował wzorowo red. Aleksandrowicz z Warszawy. Widzów około 5 tysięcy.

Budowlani Chorzów — Ogniw Tarnów 5:2 (2:2) (2:2)

TARNÓW (Tel. wł.). Lepsza kondycja drużyny Budowlanych pozwoliła im wygrać spotkanie różnicą trzech bramek, ale dopiero po dogrywce. Budowlani wystąpili bez Gronowskiego i Rogóczy, którzy powrócili już do Gdańska.

Pierwszą bramkę zdobył Wieczorek z rzutu karnego w 14 min. W dwie minuty później ten sam zawodnik egzekwuje drugi rzut karny, jednak Dwurażny w ładnym stylu broni.

Zryw Ogniw przynosi dwie bramki zdobyte po solowych przebiegach Barwińskiego w 23 i 30 minucie. W 44 minucie wyrównał Barwiński z najbliższej odległości.

Po przerwie gra z przewagą Budowlanych, jednak na skutek dobrej gry Dwurażnego, Płycha III i Barwińskiego wynik nie ulega zmianie.

W dogrywce 2X10 min. lepsi kondycyjnie Budowlani uzyskują dalsze trzy bramki przez Spodzieję w 6 min., Kuliga w 8 min. i w 14 min.

kazaly największy zasób umiejętności a specjalnie nasi reprezentacyjni gracze, jak Cieślak, Suszczyk, Cebula oraz Mordarski, Gracz, Kohut i Szczurek.

Słowa najwyższej pochwały należą się obu bramkarzom: Wyrobkowi z Ruchu i Jurkiewiczowi z Gwardii. — Pierwszy bronił z werwą, odwagą i w nieco ryzykownym, lecz pięknym dla oka stylu. Jego chwyt był pewny, a tylko raz pozwolił się wyciągnąć z bramki, lecz mimo to moment ten zakończył się dla niego szczęśliwie.

Jurowicz grał tak jak grać ma reprezentacyjny bramkarz Polski. Bez efektu, lecz za to pewnie i pięknie stylowo, udowadniając, że słusznie dzierży on tytuł najlepszego bramkarza Polski.

Strzelonej bramki przez Kubickiego nie był w stanie obronić, gdyż padał ona z paru metrów.

Mecz sam stał na bardzo dobrym poziomie i — zwłaszcza po pauzie — stworzył widowisko, jakiego mogą dostarczyć rzeczywiście najlepsze drużyny Polski.

Do przerwy lepszą bezwzględnie drużyną była Gwardia, zwłaszcza gdy zszedł z boiska kontuzjowany Cieślak. Zmarowała ona niestety w mało dogodnych pozycjach, które już wtedy mogły rozstrzygnąć o zwycięstwie krakowian.

Po pauzie natomiast, a zwłaszcza w końcowych momentach meczu lepsi byli chorzowianie, gdzie najniebezpieczniejszymi byli Cieślak i Suszczyk, oraz doskonały Cebula w roli stopera.

Publiczność opuszczając boisko była niezwykle zadowolona i komentowała długo ten piękny mecz.

PRZEBIEG GRY:

Mecz zaczął się z półgodzinnym opóźnieniem, gdyż autobus wiozący graczy śląskich zdefektował w drodze. Przed meczem prezes Gwardii,

min. dogrywał również przez Spodzieję z rzutu karnego.

Sędziował ob. Gryńlewski z Łodzi dobrze.

Spółnia Okocim — Górnik Bytom 2:0 (0:0)

OKOCIM. Sensacyjne zwycięstwo mistrza grupy pierwszej krakowskiej A klasy nad eksligowym Górnikiem Bytom, który wystąpił w pełnym składzie.

Zwycięstwo Spójni jest w pełni zasłużone, a na podstawie sytuacji podbramkowych powinno być cyfrowo wyższe. W drużynie zwycięzców trudno kogoś wyróżnić, wszyscy zagrali ambitnie. Najlepszym napastnikiem na boisku okazał się strzelec obu bramek Kupiec. Widzów około 3000.

LZS Grzybowice — Ogniw Częstochowa 6:0 (1:0)

ZABRZE. (tel. wł.). Jedenastka LZS Grzybowice sprawiła miłą niespodziankę swoim zwolennikom, wygrywając wysoko z drugoligowym zespołem — Ogniw Częstochowa 6:0 (1:0).

W drużynie zwycięzców wyróżnić należy Kupinę i Zenycha. Bramki strzelili: Hleta — 3, Wachnik — 2 i Kleiner — 1.

Kolo Sportowe przy Zarządzie Portu Szczecin — Budowlani Gdańsk 3:2 (3:1)

SZCZECIN. Budowlani do spotkania tego przystąpili w mocno osłabionym składzie, natomiast Związkowiec zagrał nadszyczej ambitnie.

Bramki dla Szczecina zdobyli: Bartczewski, Grochowina, Ptak, dla Gdańska Gęździak.

Stal Rzeszów — Zespół Uliczny Podzamcze 3:0 (2:0)

RZESZÓW. Zawody rozegrane na boisku Ogniw, przy czym gra toczyła się ze stałą przewagą Stali, dla której bramki uzyskali: Kohut i Majeran w 14 min. i w 17 min.

ob. Kociolkową wraz z delegatami wszystkich sekcji, złożył gratulacje obu drużynom z okazji zdobycia przez nie tytułów mistrza i wicemistrza.

Obie drużyny wystąpiły w pełnych składach, a tylko Gwardia bez Flanka i Ruch bez Brajtera.

Już w drugiej minucie chorzowianie przeprowadzają ładny atak i Mateja przenosi piłkę głową tuż ponad poprzeczką. Nacodwrót służył Gracza idzie obok bramki Wyrobka. Rzut wolny bity przez Kohutę broni ładnie Wyrobek, a w 20 minucie piękny strzał Mordarskiego wybijają on w pole. Poprawka ląduje na słupku i idzie w aut.

Doskonałą pozycję ma Cisowski, który jednak z dwóch metrów strzela Wyrobkowi w ręce, a wysłaną daleko w pole piłkę otrzymuje Kubicki, którego centrę posyła Alszner tuż obok słupka w aut. Sytuacje zmieniają się szybko, gra jest ładna. W 30 min. Gracz rzutem wprzód posyła piłkę głową w stronę bramki, lecz Wyrobek broni pewnie.

Po pauzie sytuacja zmienia się na korzyść Ruchu, który teraz jest częściej w ataku. Tylko początkowe minuty należały w tym okresie do Gwardii, szereg pozycji zostało zmarnowanych, jak wolny Kohuta, kornier Mordarskiego, po którym Bartyla wybił piłkę prawie z linii i wiele innych.

W pewnym momencie Gracz wyciągnął Wyrobka z bramki, podał do wolnego Cisowskiego, który zamiast do pustej bramki strzelił w słupek. Ten sam gracz za chwilę z dwóch metrów strzelił w ręce Wyrobka.

Od tej chwili przejął grę i nie wypuścił inicjatywy aż do końca meczu. Piękny strzał Cieślaka z woleja bronił wspaniale Jurowicz, przebieg Przechenki niweczy Dudek łapiąc chorzowianina za rękę, za co sędzia zarządził rzut wolny, doskonałą sytuację macnuje Kubicki, strzelając w aut z pięciu metrów. To samo po drugiej stronie robi Mordarski, a za chwilę jego silny strzał broni w fantastyczny sposób robinsonada powietrzna — Wyrobek. Pozdrościł mu widocznie Jurowicz, który silny strzał Cieślaka wybijają w pole piękną robinsonadą.

Wskazówka boiskowego zegara dobiegała już do 44 minuty, gdy Mateja na prawej stronie otrzymał piłkę, dośrodkował do Kubickiego, który nie namyślając się długo, posłał piłkę silnym strzałem pod samą poprzeczkę. Robinsonada Jurowicza była o ułamek sekundy spóźniona.

W chwili potem sędzia p. Selchter odgwiżdża koniec meczu.

Z. Chr.

Stal Lipiny — Górnik Radlin 2:0 (2:0)

LIPINY (tel. wł.). — Tylko tysiąc kibiców Stali obserwowało zwycięstwo jedenastki lipińskiej. Stal Lipiny, która robiła wrażenie technicznie nieco słabszego zespołu, dzięki ambicji i woli zwycięstwa zasłużyła pokonała stojący o klasę wyżej zespół Górnik radlińskiego. Na Górniku widać było przemoczenie nie po niedzielnym meczu z Gwardią. Ponadto w Górniku brak było obydwu skrzydłowych — Dybały i Segeta, kontuzjowanych w tym spotkaniu.

W pierwszej połowie spotkania przeważają gospodarze. Gra jest szybka i zacięta. Atak Stali co chwila gości pod bramką Górnik, efektem czego są bramki strzelone przez Pitnera i Cebule. Po strzelonych bramkach u Górnik następuje zmiana bramkarza Pojdy na Budnego.

Sędziował p. Biernacki z Krakowa bardzo dobrze.

Związkowiec Poznań — Kolejarsz Bydgoszcz 2:0 (0:0)

POZNAŃ (tel. wł.). Związkowiec Poznań pokonał Kolejarsz Bydgoszcz dopiero w dogrywce 2:0. Eksligowiec — poznański Związkowiec był drużyną lepszą kondycyjnie od beniaminka II ligi — Kolejarsz Bydgoszcz.

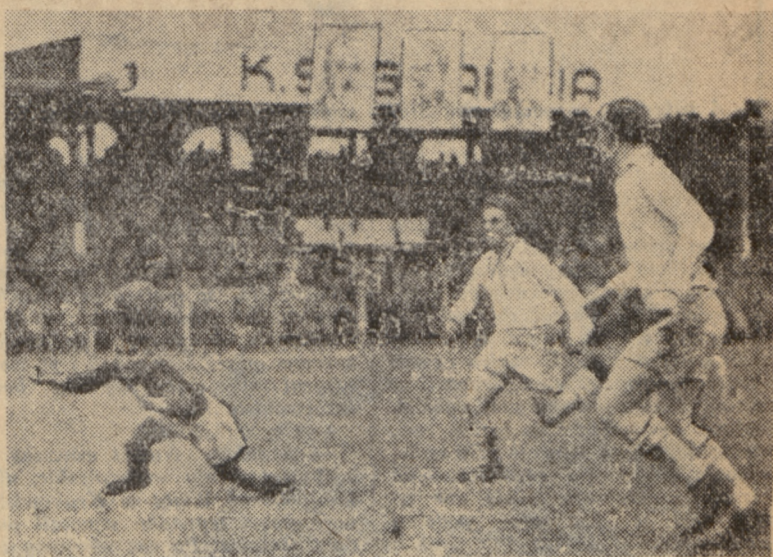
Bramki dla Związkowca uzyskali: w 13 min. Muszyński, w 17 min. Cybiński z rzutu karnego.

KSMW FLOTA GDYNIA — KOLEJARZ OSTROW 1:0 (1:0)

OWKS LUBLIN — ZWIĄZKOWIEC RADOM 3:1 (1:1)

Mecz Włóknierz Widzew — Stal Radom ni odbył się.

Niewykorzystane pozycje

Z odległości czterech metrów chciał Gracz posłać piłkę do bramki Ruchu. Poślizgnięcie się tego zawodnika ułatwiło jednak Wyrobkowi (niewidoczny na zdjęciu) obronę „główki” prawego łącznika Gwardii.

Idealną pozycję do zdobycia bramki miał prawoskrzydłowy Gwardii Cisowski. Zamiast posłać piłkę do pustej bramki, strzelił „w słupek”!

Droga Gwardii Kraków do mistrzostwa

(Dokończenie ze str. 1)

przy równoczesnym wysokim zwycięstwie Gwardii nad Włóknierzem 4:0, drużyna krakowska obejmuje ponownie prowadzenie w tabeli, by — jak się później okazało — nie oddać go aż do końca rozgrywek. W identycznym stosunku wygrywają następnie „Gwardziści” z poznańskim Związkowcem, a z ciężkiego spotkania z Ruchem w Chorzowie wychodzą obronną ręką, uzyskując wynik remisowy. Sytuacja w lidze rozwija się niespodziewanie; na skutek bowiem poniesionych porażek z wyżej o mistrzostwo odpada Związkowiec Kr. i w walce o zaszczytny tytuł uczestniczą tylko Gwardia i Ruch. Gwardziści odnoszą teraz zwycięstwo po zwycięstwie, pokonując po kolej Górnik Szombierki 4:1 i Ogniw 3:1, gromiąc Kolejarsz W-wa 7:0 i wygrywając dalej ze Związkowcem Kr. 2:1 i Budowlanym Chorzów 2:0.

Gwardia prowadzi w tym czasie w tabeli, ale jej najgroźniejszy przeciwnik Ruch przy mniejszej ilości gier ma 1 mniej straconych punktów i łatwiejsze mecze w terminarzu. W tej sytuacji decydujące znaczenie miało spotkanie Ruch — Związkowiec Kr., w którym krakowianie „urwali” Ślązakom 1 punkt, uzyskując wynik remisowy.

OD TEJ CHWILI SZANSE GWARDII I RUCHU WYRÓWNAŁY SIĘ.

Ciężki mecz z walczącym o spadek CWKS-em w Warszawie daje zwycięstwo Gwardii 2:0. Równocześnie Ruch niespodziewanie przegrywa z Ogniwem — i mająca do rozegrania tylko mecz z Górnikiem Radlin, Gwardia — jest już tylko o krok od mistrzostwa.

Ostatnia niedziela ligowa jest decydująca. „Gwardziści”, którym, na końcu wspaniałego finisu brakło opanowania nerwowego, ulegają wprawdzie radlińnikom — ale równocześnie Ruch traci dalszy punkt i ostatecznie tytuł mistrzowski na rok 1950 zdobywa ponownie krakowska Gwardia.

A oto krótki bilans spotkań „Gwardzistów”. W 22 meczach Gwardia uzyskała 33 pkt., odnosząc 16 zwycięstw, remisując 1 spotkanie i przegrywając 5 meczów. Atak

Gwardii zdobył w czasie rozgrywek 51 bramek wobec 17 strzelonych tej drużynie. Pod względem ilości zdobytych bramek lepszym okazał się jedynie atak poznańskiego Kolejarsza, który uzyskał o 1 bramkę więcej — natomiast 17 straconych bramek jest minimum ligowym (wicemistrz ligi Ruch ma 24 stracone bramki) świadczącym dobrze o grze linii defensywnych i bramkarza „Gwardzistów” Jurowicza.

Zaszczytny tytuł mistrzowski nie przypadł Gwardii łatwo. Na jego uzyskanie złożyło się wiele czynników, z których najważniejsze to ambicja, zapal i umiejętności techniczne zawodników, wzorowa opieka roztoczona nad drużyną przez zarząd klubu i zrzeszenia sportowego Gwardii, oraz praca doskonałego trenera czeskiego Kuchynki.

MISTRZOSTWO POLSKI ZOSTAŁO W KRAKOWIE

i trzeba bezstronnie przyznać, że spośród wszystkich drużyn ligowych Gwardia najwięcej na zasłużyła. W ciągu całego sezonu „Gwardziści” demonstrowali najlepszy i najładniejszy styl gry, grając przy tym zawsze ambitnie i z silną wolą zwycięstwa. Jako całość Gwardia stanowi dziś mocno skonsolidowaną drużynę, która potrafiłaby z pewnością być równorzędnym przeciwnikiem dla wielu czołowych zespołów zagranicznych.

Do wad „Gwardzistów” należy jednak brak opanowania nerwowego, który często był właśnie istotną przyczyną porażek. Dotyczy to zwłaszcza ostatniego meczu z Górnikiem Radlin — trudno jednak wymagać nawet od mistrza Polski, by przeszedł przez całą rundę rozgrywek bez żadnej przegranej.

W sumie więc na tytuł mistrzowski Gwardia w zupełności sobie zasłużyła, zdobywając go w twardej nieustępliwej ale zawsze sportowej walce, w której okazała się najlepszą spośród wszystkich 12 drużyn ligowych. Szlachna jest też radość i dumna jej zawodników, którzy w czasie trwania rozgrywek dawali z siebie wszystko, na co może i powinien się zdobyć dobry i moralnie wychowany sportowiec.

Tadeusz Tolimski

Vogwarki starego kibica

— A zatem — rozpoczął pan Staś Krzykański niedzielą pogawrankę piłkarską — emocjonujący wyścig lewicy Gwardii i Ruchu — przyniósł sukces drużynie krakowskiej, która po raz drugi z rzędu zdobyła zaszczytny tytuł mistrza Polski. W tym roku tylko dwie drużyny walczyły między sobą o zajęcie pierwszego miejsca, podobnie jak przed dwoma laty, gdy toczył się przez całą drugą rundę wielki pojedynek krakowskich rywali zakończony zwycięstwem Cracovii w trzecim, finałowym meczu. W roku ubiegłym kandydatów do tytułu mistrzowskiego było czterech: Gwardia, Cracovia, Kolejarz Poznań i Polonia Warszawa. Uplasowały się one na czele tabeli w kolejności podanej przeze mnie.

— A czy kiedykolwiek w dotychczasowych rozgrywkach ligowych rozstrzygnięcia zapadło dopiero w ostatnią niedzielę?

— Owszem i to kilkakrotnie. Raz nawet w ostatnim dniu rozgrywek doszło do spotkania w którym walczył najpoważniejszy kandydat na mistrza z drużyną, zagrożoną spadkiem. Było to w roku 1935. W Hajdukach Ruch grał ostatni mecz ligowy z Cracovią, zajmującą przedostatnie miejsce w tabeli. Słazukom do mistrzostwa wystarczył remis, natomiast Cracovia chcąc utrzymać się w lidze musiała ten mecz wygrać.

— No, i jak zakończyło się to spotkanie?

— Wynikiem remisowym 1:1. Ruch został wówczas po raz trzeci z rzędu mistrzem ligi a Cracovia opuściła na rok szereg ekstraklasy. Gdyby wygrali „białoczerwoni” utrzymaliby się w lidze, a mistrzostwo zdobyłaby Polonia.

Jeszcze ciekawsza była sytuacja w czółowce ligowej w roku 1939. Była ona analogiczna do sytuacji w roku bieżącym. O tytuł mistrzowski walczyła Wisła z Ruchem. Do chwili przerwy rozgrywek na skutek wybuchu wojny na czele kroczył Ruch, mając w 14 grach 18 punktów zdobytych. Wisła zajmowała drugie miejsce, ale miała większe szanse na mistrzostwo. Rozegrała bowiem 12 spotkań, zdobywając 16 punktów. W lidze grało wówczas 10 drużyn. Ruchowi więc zostały do końca 4 mecze, a Wiśle 6. Drużyny miały rozegrać w Chorzowie mecz drugiej rundy, który rozstrzygnąłby o mistrzostwie.

— A który zespół miał wówczas,

zadaniem pana, większe szanse na mistrzostwo?

— Raczej Wisła, która po odmłodzeniu składu po wprowadzeniu do pierwszej drużyny takich zawodników jak Legutko, Gieregi czy Cholewa, grała naprawdę doskonale. Zresztą Wisła wielokrotnie udowodniła, że umie grać z Ruchem, zarówno na swoim boisku, jak i w Chorzowie. A czy pan wie, że Ruch zarówno przed wojną jak i po wojnie wygrał tylko dwa razy na boisku „czerwonych”?

— Czyżby?

— A jakże. Nawet wówczas gdy zdobywał tytuły mistrzowskie, nigdy nie pokonał Wiśły w Krakowie. W najlepszym wypadku wywoził punkt do Chorzowa. Po raz pierwszy zwyciężył Wisłę w czerwcu 1933 roku, wygrywając 1:0.

—...a drugi raz?

— Dzisiaj... — westchnął pan Staś, wstając z krzesła — ale to się już przecież nie liczy.

— Oczywiście! Mistrzostwo i tak jest nasze...

(kiks)

W FORADNI SPORTOWO-LEKARSKIEJ

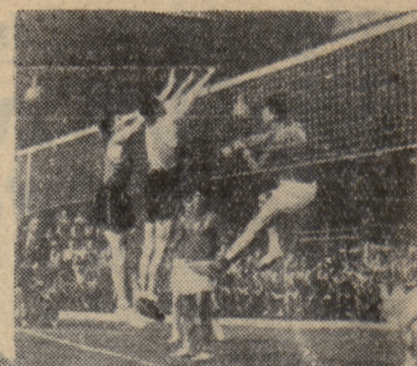
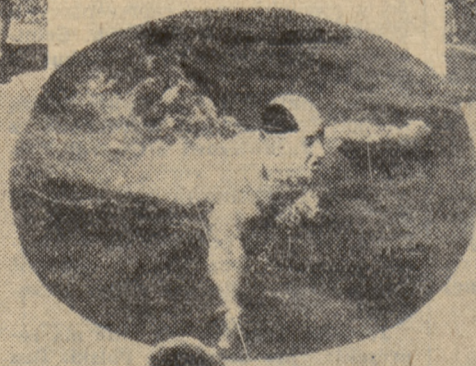
— Na co pan się skarży?

— Gdy wykonam takie własne ćwiczenie, dostaję zwykle zawrót głowy.

Każdy sportowiec posiadać musi SPO!

Sport w Z. S. R. R.

Sportowcy radzieccy w ciągu ostatniego roku uzyskali szereg doskonałych wyników, dając tym najlepszy dowód wyższości radzieckiego systemu kultury fizycznej nad sportem burżuazyjnym. Na zdjęciu grupa czolowych zapasników radzieckich; rekordzista świata w pływaniu — Mieszkow; męska reprezentacja siatkarzy ZSRR; 3-krotna rekordzistka świata — Isakowa; szachowy mistrz świata — Botwinik oraz młodzi kolarze kołchozu im. Lenina (okręg tambowski) na wycieczce.

Klasyfikacja lekkiej atletyki europejskiej w r. 1950

Szwedzkie czasopismo „Idrottsbladet” ogłosiło swą coroczną listę najlepszych europejskich 10 lekkoatletów i równocześnie kolejność państw europejskich. Z listy tej wynika, iż po raz pierwszy od lat dziesięciu utraciła Szwecja swe lekkoatletyczne pierwszeństwo w Europie, gdyż, jak pisał dziennik, została zdekontrazowana przez Związek Radziecki.

Przy punktowaniu pierwszych dziesięciu miejsc 10 — 1 punktem, ma według wymienionego dziennika Związek Radziecki 195,33 pkt. Szwecja 161,18 pkt. Finlandia 121,09 pkt. Francja 100,37, Niemcy Zachodnie 87,75. Wielka Brytania 81,09. Włochy 64,49. Czechosłowacja 55,55. Islandia 46,39 pkt. Następne miejsca według kolejności zajmują: Węgry, Norwegia, Belgia, Polska, Ju-

gosławia, Szwajcaria, Holandia, Rumunia, Portugalia i Bułgaria.

Tabela wymienionego pisma nie uwzględnia jednak ostatnich wyników np. rekordu Cybulenki (ZSRR) w rzucie oszczepem, który daje Związkowi Radzieckiemu nowe 9 pkt.

Czechosłowak Zatopek jest jedynym Europejczykiem, zajmującym dwa pierwsze miejsca (5 i 10 km.).

Lekkoatleci ZSRR obsadzili największą ilość pierwszych miejsc bo cztery. Zajmują je: Sucharew na 100 m 10,4. Bulańczyk na 110 płotki 14,4. Szerbakow w trójskoku 15,70.

Węgier Nemeth zajmuje pierwsze miejsce w rzucie młotem swym światowym rekordem 59,88. Nemeth i Zatopek są jedynymi Europejczykami, którzy w roku 1950 ustanowili rekordy świata.

Ciekawostki piłkarskie

Seria zwycięstw belgijskiej reprezentacji piłkarskiej nie została jeszcze przerwana. Rozegrane na boisku w Antwerpii spotkanie z reprezentacją Holandii wygrali wysoko Belgowie w stosunku 7:2. W ciągu ostatnich 13 miesięcy Belgowie uzyskali 5 zwycięstw i 4 wyniki remisowe nie przegrywając ani jednego spotkania międzypaństwowego.

*

Znakomita drużyna piłkarska ligi szwedzkiej Malmö FF zdobyła, swego rodzaju rekord. Mistrzowska ta drużyna nie przegrała w czterdziestu kolejno rozegranych spotkaniach. W lidze znajduje się na pierwszym miejscu z 4 punktami różnicy w stosunku do drugiej w tabeli drużyny Ros.

Rys.: Edward Weklicz

Tabela graficzna pierwszej Klasy Państwowej

